

[Justitsministeren.]

Inden et nyt radarapparat tages i brug af det danske politi, bliver afprøvningsrapporten forelagt den danske statsprøveanstalt til udtalelse. Er denne tilfredsstillende, udsendes fra rigspolitichefen meddelelse til politi og domstole om ibrugtagning af apparaturet, og dets måletolerance angives i skrivelsen.

Der er i apparaturerne indbygget et kontrolsystem (kalibreringsanordning), som anvendes før, under og efter hver måleserie. Kontrolsystemet vil afsløre eventuelle fejl i apparatet.

To gange om året gennemgår hvert apparat et grundigt eftersyn med påfølgende afprøvningsbåde i laboratoriet og på vej. Opstår der den mindste tvivl om et apparats funktion, tages det øjeblikkelig ud af drift, og det tages først i brug på ny efter omfattende kontrol. Hvis der rejses tvivl om, hvorvidt bestemte omstændigheder kan have haft indflydelse på målingen, gennemføres så vidt muligt en rekonstruktion af denne.

I et betydeligt antal sager har domstolene udbedt sig yderligere oplysninger om apparaturet til vurdering af fremsatte påstande om målefejl, men der er justitsministeriet bekendt ikke hidtil forekommet underkendelse af radar-målinger. På baggrund af mange hundrede-tusinde målinger finder justitsministeriet ikke, at der er grundlag for at betvivle det her i landet anvendte radarapparats nøjagtighed, og man finder således ikke anledning til at iværksætte yderligere undersøgelser af målenøjagtigheden.

Af Voigt (FP) til ministeren for offentlige arbejder (14/3 77):

»Vil ministeren fritage hyrevogne for sidelygterne?«

(Spm. nr. 37).

Begrundelse.

I en tid hvor hyrevogne er påbudt en stor trekantet lygte på taget, påskrift på siden og bagenden af vognen, finder spørgeren det urimeligt, at man stadig opretholder en ordning, der kunne virke meget fornuftig, dengang vi havde hestedroscher, men som tiden nu er løbet fra, og som betyder en unødvendig udgift for hyrevognserhvervet.

Lygterne, som monteres i forskærmene, koster naturligvis ikke de store penge, men de bevirker en klar forringelse af vognens salgsvær-

di på grund af hullerne i skærmen. De bliver også ofte revet af eller beskadiget, når vognen bliver vasket i de moderne vaskemaskiner.

Det skal også over for ministeren bemærkes, at intet andet EF-land praktiserer ordningen, og mig bekendt er der ingen problemer med at se og finde hyrevognene i andre EF-lande.

Hyrevognserhvervet er ramt af en bunke restriktioner, som er og bliver unødvendige. Jeg håber, ministeren vil komme til samme erkendelse som jeg – i hvert fald med hensyn til de aldeles overflødige sidelygter.

Minister for offentlige arbejder *Kjeld Ole-sens* svar (16/3 77):

Jeg kan kort og godt besvare spørgsmålet med et ja.

Jeg er enig med spørgeren i, at sidelygterne på en hyrevogn ikke tjener noget praktisk formål – et forhold, som ministeriet i forvejen var opmærksom på. Det har derfor i længere tid været hensigten at ophæve kravet om, at hyrevogne skal være forsynet med disse lygter, i forbindelse med den revision af hyrekørselsbekendtgørelsen, som skal gennemføres, når det forslag til en ny hyrekørselslov, som jeg har genfremsat for det nye folketing, er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til konkurslov. (Lovforslag nr. L 25. Fremsat 3/3 77).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs m. v.

(Lovforslag nr. L 26. Fremsat 3/3 77).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Ole Espersen (S):

Det drejer sig i begge tilfælde om en genfremsættelse i uændret skikkelse af to forslag, der blev fremsat i forrige samling, og jeg kan på mit partis vegne henvise til mine bemærkninger ved den lejlighed og anbefale, at folketinget behandler forslagene så hurtigt som muligt.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Også jeg kan henvise til den tidligere be-

[Kjærulff-Schmidt.]

handling. Fremskridtspartiets daværende ordfører, hr. Tange, gav ved første behandling den 4. november 1976 udtryk for mit partis principielle syn på lovforslaget. Jeg skal derfor nøjes med at henvise til, hvad der dengang blev sagt. Det er refereret i Folketingstidende 1976-77, 1. samling, sp. 1296-1299.

Nathalie Lind (V):

Også jeg må henvise til, hvad der blev sagt ved første behandling den 4. november 1976, sp. 1293-1296, hvor fru Elsebeth Kock-Petersen på mit partis vegne fremlagde vore synspunkter. Vi vil fortsætte udvalgsarbejdet.

Hagen Hagensen (KF):

Ligeså - dog med henvisning til sp. 1305 ff.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg kan som nyt medlem dårlig henvise til noget som helst, og vil derfor tillade mig at komme med nogle ganske korte bemærkninger på CDs vegne om de foreliggende forslag.

Praktiseringen af den hidtidige konkurslovgivning har været karakteriseret ved to væsentlige ting, nemlig langsomhed og uforholdsmæssigt store omkostninger ved bobehandlingen i forhold til både fallentens og kreditorernes interesser. Det sidste er muligvis til dels en følge af det første, og der er derfor al mulig grund til at hilse forslag, der sigter mod en effektivisering af konkursbehandlingen, velkommen.

På centrum-demokraternes vegne skal jeg dog samtidig med en tilkendegivelse af vor generelle velvilje over for forslagene påpege en række mindre punkter, som vi mener kunne udformes heldigere, også med hensyntagen til det overordnede formål, nemlig effektiviseringen. Disse forslag til ændringer vil vi naturligvis føre frem under udvalgsarbejdet, og jeg skal derfor i dag blot ganske kort nævne dem.

Vor første bemærkning vedrører forslagens § 13, om konkursbeskikkelse. Vi mener, at stk. 2 bør udgå af loven, dels fordi kreditorernes interesse er rigeligt varetaget ved stk. 1, dels fordi vi lægger vægt på at undgå det misbrug, der, som påpeget af Advokatrådet, her kan finde sted.

Med hensyn til spørgsmålet om sikkerhedsstillelse ved konkurs, det er § 27, stk. 2, ønsker vi en ændret formulering, idet den fakultative regel om, at sikkerhedsstillelse kan betinges, i

praksis tit volder problemer derved, at man ikke på forhånd kan vurdere, om skifteretten vil kræve denne sikkerhed, ligesom det for skifteretten kan være vanskeligt med blot nogenlunde sikkerhed at afgøre, hvilken sikkerhedsstillelse der i den konkrete situation vil være rimelig. Dette problem mener vi kunne afhjælpes ved en tilføjelse til stk. 2, som vi altså vil fremkomme med under udvalgsarbejdet.

Vor tredje bemærkning vedrører lovforslagets § 95, som omhandler regulering af konkursordenen. Den heri nævnte privilegering af lønmodtageres krav ønsker vi udvidet, idet vi ønsker en tilføjelse om, at regulering ikke kan foretages i tilfælde, hvor forlængelse af normalt opsigelsesvarsel beror på lov eller kollektiv overenskomst, eller i tilfælde, hvor en forlængelse af opsigelsesvarsel er rimeligt begrundet i ansættelsesforholdets karakter.

Den sidste kommentar, jeg vil knytte til forslaget, går på § 156 om gældssanering, hvortil ministeren, så vidt det er mig bekendt, har annonceret en ændring, som skulle dreje sig om krav til fallenten under visse betingelser. Vi kan til fulde tilslutte os sådanne bestræbelser og vil gerne fremhæve det absolut urimelige i, at den, der driver et personligt firma, efter en konkurs stilles ringe i forhold til den, der har drevet sin virksomhed i anparts- eller aktieselskabsform. Vi afventer således ministerens forslag og ønsker derfor ikke at stille ændringsforslag hertil.

Med disse bemærkninger skal jeg udtrykke CDs positive holdning til forslagene.

Ebba Strange (SF):

Som foregående ordførere har gjort, kan også jeg henvise til, hvad jeg på socialistisk folkepartis vegne tidligere har udtrykt om disse lovforslag, og tilføj, at jeg skal tilsige en velvillig behandling i udvalget og ønske, at vi nu snart må komme igennem med dette konkurslovforslag.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg skal blot ligesom tidligere ordførere henvise til sp. 1309-1311 og i øvrigt tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Niels Helveg Petersen (RV):

Også jeg må nøjes med at henvise til, hvad mit partis ordfører, hr. Gudme, sagde ved tidligere lejlighed.

Hjortlund Christensen (DR):

Fra retsforbundet kan vi positivt medvirke til de videre forhandlinger.

Vi er ikke medlem af retsudvalget, men vi vil nøje følge eventuelle ændringsforslag.

I øvrigt skal det være retsforbundets målsætning at medvirke til en lovgivning her i det høje ting, der formindsker brugen af denne lov.

Justitsministeren (Orla Møller):

Heller ikke jeg har mange bemærkninger at gøre i forbindelse med denne førstebehandling. Kun vil jeg gerne udtrykke det håb, som også fru Ebba Strange gjorde det, at vi snarlig kan blive færdige med dette lovforslag.

Så skal jeg i forbindelse med fru Mimi Jakobsens bemærkninger sige, at vi i retsudvalget plejer at have nogle fornuftige forhandlinger og at nå til nogle fornuftige resultater i fællesskab.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om dyreforsøg.

(Lovforslag nr. 24. Fremsat 3/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hjortnæs (S):

Også dette er en uændret genfremsættelse af et lovforslag, som var til første behandling i forrige samling, og jeg kan henholde mig til, hvad jeg sagde ved den lejlighed. Jeg skal kun gentage, at vi fortsat kan anbefale lovforslaget. Der har selvfølgelig under udvalgsarbejdet været nogle synspunkter fremme, og dem er vi naturligvis parate til at drøfte.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Også jeg skal henvise til, hvad fremskridtspartiet tidligere har sagt om dette lovforslag.

Nathalie Lind (V):

Det samme gælder for venstres vedkommende, jeg henviser til førstebehandlingen den 18. november 1976. Jeg ser gerne, at vi inden alt for længe får dette arbejde afsluttet; vi var jo ganske langt i udvalgsarbejdet inden valget.

Annelise Gotfredsen (KF):

Også jeg vil gerne henvise til den tidligere behandling af lovforslaget og kan tilsige det konservative folkepartis positive medvirken under udvalgsbehandlingen.

Mimi Jakobsen (CD):

Som det så ofte har været anført, ligger det store problem i forbindelse med dette forslag jo deri, at man på den ene side ønsker at skåne forsøgsdyrene mest muligt, på den anden side må man give forskningen rimelige arbejds- vilkår til at udføre et arbejde, som jo er til alles bedste.

CD mener, at det foreliggende forslag på mange måder er en forbedring til fordel for dyrenes vel. Dette gælder såvel forbedringen af administrationen af loven som af det nye udvalgs sammensætning, der med sin rimelige repræsentation fra dyreværnsforeningerne givetvis vil give den størst mulige sikkerhed for dyrene. Vi ser endvidere frem til, at justitsministeren udarbejder de i forslaget omtalte regler om fremskaffelse af dyr til forsøg.

Ebba Strange (SF):

Jeg kan også på socialistisk folkepartis vegne henvise til, hvad vi sagde under førstebehandlingen i efteråret af dette lovforslag. Der er jo opstået et par diskussioner i udvalget om enkelte punkter, som jeg håber, at vi snart får klaring på og bliver enige om, så også dette forslag kan blive færdigbehandlet hurtigt.

Svend Haugaard (RV):

Der skal ikke herske tvivl om, at det radikale venstre afgjort ønsker, at man skal undgå unødvendige dyreforsøg, og at man i de tilfælde, hvor de desværre er nødvendige, i videst muligt omfang søger at undgå, at dyrene lider.

I øvrigt skal også jeg – der har jo været to behandlinger af dette forslag tidligere – blot henvise til vor ordførers udtalelser ved tidligere lejligheder.

Jens Møller (KrF):

Også jeg kan henvise til forrige første be-